

KUDA i prije svega - **ZAŠTO** NESTAJU sva ta DJECA?

Nedavno sam opet pročitala nešto što me šokiralo. Radi se o ovoj temi ovdje: [Missing Children World Wide](#).

Tu sam pročitala prvi članak linkan iz ovog teksta: [“DNEVNO se prijavljuje više od 2000 NESTALE djece u SAD-u”](#).

DNEVNO - vise od 2000 nestale djece!???

U ovom članku je naveden podatak da se prema Ministarstvu pravosuđa SAD-a - 797 500 djece vode kao nestalo u periodu od godinu dana. Dakle - otprilike 2100 djece nestane u SAD-u - svaki dan.

Međutim, na webstranici “Nacionalnog centra za nestalu i izrabljivanu djecu” (National Center for Missing and Exploited Children) vidi se da je taj podatak uzet iz proučavanja “NISMART-2”, provedene od strane Ministarstva pravosuđa SAD-a 1999. godine. Proučavanje: http://www.missingkids.com/en_US/documents/nismart2_overview.pdf

Statistika u ovom dokumentu pokazuje da je 43% (340 500) od tih 797 500 imalo “benigno objašnjenje”.

Dakle, stvarno je NESTALO “samo” 1250 djece DNEVNO, i to prije 9 godina. Druga su se vratila doma ili su pronađena.

Još jednom: **prije 9 godina DNEVNO u SAD-u nestane BEZ TRAGA 1250 djece.**

Bez traga znači da nestanu kao da su u zemlju propali. Isparili. Toj djeci se gubi SVAKI TRAG, kao da nikad nisu nikad postojala, kao da nisu ni bili rođeni, da ih se nije odgajalo, hranilo, itd., ...gubi im se svaki trag.

Znači nije da su umrli, pa da im se nađe tijelo - ne nađe im se tijelo. Prije 9 godina, SVAKI DAN je sa ovog svijeta "isparilo" 1250 djece.

Jučer 1250, danas 1250, sutra 1250, prekosutra 1250... IMATE LI VI PREDODŽBU KOJI JE TO BROJ???

I to je, kako vidimo, bio jedan dokazani FAKT. Činjenica zapisana od Ministarstva pravosuđa.

Onda sam dalje, čitajući članak, a pogotovo ovaj podatak: India - 10 lakhs per annum - ([1 million godišnje, lakh je mjerna jedinica u Indiji i sadrži 100 000](#)

), otišla na ovu web stranicu:

<http://www.missingindiankids.com>

- Nestala djeca u Indiji.

Koliko djece nestane u godinu dana u Indiji?

U Indiji nema dostupnih točnih brojki, međutim, prema jednom članku u “English daily”, broj nestalih je oko 1 000 000 godišnje, tj. svakih 30 sekundi nestane jedno dijete.

Taj broj NESTALE djece je jednostavno NEVJEROJATAN.

To enormno nestajanje Indijske djece me odmah podsjetilo na ovo - na prvu ikad zabilježenu sesiju sa Kasiopejcima:

http://www.val.hr/php/index.php?option=com_content&task=view&id=49&Itemid=69

ili:

http://www.svjesnost.com/cass_skripte/16_07_1994.html

P: Bob Lazar je izložio činjenicu da se vanzemaljci odnose prema ljudima kao kontejnerima. Što to znači?

O: Spremište za kasniju upotrebu.

P: Kakvu upotrebu?

O: 94 posto.

P: 94% od čega?

O: Od cijele populacije.

P: Što pod time mislite?

O: Svi su kontejneri; 94% će biti iskorišteno.

P: Iskorišteno za što?

O: Konzumiranje.

P: Mislite bit će pojedeni?

O: Totalnu konzumaciju.

P: Što mislite pod konzumaciju? Progutani?

O: Konzumirani za sastojke.

P: Sastojke čega?

O: Nove rase. Važno. 13 godina otprilike kad će projekt biti završen. (13 godina od 1994)

P: Zašto su ljudi konzumirani?

O: Koriste za dijelove.

P: Ne razumijem. Kako ljudi mogu biti korišteni za dijelove?

O: Stvaranje novih prototipa ljudskih tijela. Postoje spremišta. Nestale osobe često idu tamo, a naročito nestala djeca.

P: Imamo li neku zaštitu?

O: Neke.

P: Kako se možemo zaštititi i kako zaštititi našu djecu?

O: Informirajte ih. Ne sakrivajte istinu od djece.

P: Kako nas istina štiti?

O: Svijest štiti. Ignoriranje šteti.

P: Kako djeci reći tako grozne stvari?

O: Oni bi trebali znati.

P: Koja je svrha tog projekta?

O: Novi život ovdje.

P: Da li vanzemaljci koriste naše emocije i energije?

O: Korektno; i tijela također. Svake godine na Zemlji 10% više djece se uzima.

P: Da li pate?

O: Neki.

P: Da li svi pate?

O: Neki. Komadi organa djece se miču za vrijeme dok su pri svijesti. Bubrezi prvo; sljedeće stopala; sljedeće čeljust koju ispitivaju na stolu; jezici se odrežu; kosti se testiraju na udarac; pritisak na srčani mišić dok ne pukne.

P: Zašto nam govorite takve odvratne stvari?

O: Morate znati što Konzorcij radi. To se radi najviše djeci Indijaca. (u originalu Cs kazu: "Indian children" sto bi se moglo prevest i kao Indijaca (Indija) ili Indijanaca (sjeverno-američki Indijanci)

P: Zašto se rade takve stvari?

O: Velik trud od strane Orionaca i njihove ljudske braće da kreiraju novu rasu i kontroliraju je kao i ostatak čovječanstva.

P: Što se dešava s dušama? Da li je projekt isključivo fizičke prirode?

O: Fizičko i duše se recikliraju.

P: Gdje idu duše?

O: Natrag ovamo, većinom.

P: Da li neke idu drugdje?

O: Neke idu na druge planete.

P: Tko je odgovoran za taj projekt?

O: Konzorcij.

P: To je bolesno!

O: Bolesno je subjektivno.

P: Ali čitava stvar je toliko odvratna.

O: Mi razumijemo vaše osjećaje, ali nije sve prilagođeno vašoj perspektivi.

P: Zašto se to dešava na Zemlji?

O: Karma.

P: Koja vrsta karme može ovo donijeti?

O: Atlantida.

P: Što su Atlantidani učinili da bi se to prenijelo na nas?

O: Mi nemožemo odgovoriti to sada.

P: Što nas može zaštititi?

O: Znanje.

P: Kako ćemo steći to znanje?

O: Dobivate ga sada preko ovog izvora.

P: Na koje znanje mislite?

O: Imate ga.

P: Kako nas znanje, ovoga što ste nam rekli, može pomoći?

O: Daje veliku obranu.

P: Koje znanje daje obranu?

O: Samo znanje o tome daje fizičku obranu.

P: Kako ćemo reći ljudima? I kome da kažemo?

O: Informirajte druge samo indirektno.

P: Kako?

O: Pišite.

Za oko mi je zapelo ovo: **Svake godine na Zemlji se uzima 10% više djece.**

Pretpostavimo da je ova informacija točna. Dakle, činjenica je da je 1999. godine DNEVNO nestalo BEZ TRAGA = 1250 djece.

2000 +10% - 1357

2001 +10% - 1512

2002 +10% - 1663

2003 +10% - 1829

2004 +10% - 2011

2005 +10% - 2212

2006 +10% - 2433

2007 +10% - 2676

2008 + 10% - smo već kod 2943 NESTALE DJECE DNEVNO, samo u Americi.

Cca. 3000 nestale djece dnevno.

Božeee...!?

Laura je u svom tekstu [“94%”](#) opisala što je mislila i što je osjećala prilikom ove gore navedene sesije, prilikom prvog susreta sa Kasiopejcima.

Dakle, slijedi izvod iz tog teksta:

P: Zašto su ljudi konzumirani?

O: Koriste za dijelove.

P: Ne razumijem. Kako ljudi mogu biti korišteni za dijelove?

O: Stvaranje novih prototipa ljudskih tijela. Postoje spremišta. Nestale osobe često idu tamo, a naročito nestala djeca.

Na ovaj odgovor, bila sam u šoku. Kakav izvor nam može reći ovako potresne i užasne stvari? Iz kakve grozne stvarnosti mora doći takva informacija? Bila sam rastrgana između toga da završim taj kontakt istog trenutka ili da počnem istraživati o tome i da nađem neko rješenje.

P: Imamo li neku zaštitu?

O: Neke.

P: Kako se možemo zaštititi i kako zaštititi našu djecu?

O: Informirajte ih. Ne sakrivajte istinu od djece.

P: Kako nas istina štiti?

O: Svijest štiti. Ignoriranje šteti.

P: Kako djeci reći tako grozne stvari?

O: Oni trebaju znati.

Od prijedloga da zastrašim svoju djecu sa takvim užasnim pričama sam praktički dobila napad! Ali, opet, bila sam rastrgana. Više nego išta htjela sam znati kakav bi nam izvor govorio takve zastrašujuće stvari. Negativni entiteti na koje smo naišli nisu definitivno nikad rekli takve stvari, u stvari, oni su se uvijek predstavili kao vrlo dobri i govorili su fine stvari, uzvišene i moralizirajuće stvari. Tek nakon što smo ih razotkrili, cmizdrili su i žalili su se, da su oni u biti stvarno dobri, ali pogrešno shvaćeni i proganjani.

Karakteristika bića tame je da se predstavljaju kao dobri momci, a potom pronalaze opravdanja za zlo. Da li smo mi sada sreli neku drugu vrstu bića tame, one koji su toliko tamni, da ih nije briga kakve grozne stvari kažu? Ili su mi ta bića u biti te stvari govorili da me galvaniziraju - mene, majku petoro djece - tako da ja pitam još pitanja o tome kako bi stvarno zaštitili našu djecu?

P: Zašto nam govorite takve odvratne stvari?

O: Mi vas volimo.

Huh. Ali, kakva ljubav bi nam mogla reći takve grozne stvari, pitala sam se. A onda, odmah sam shvatila da sam i ja uvijek upozoravala svoju djecu o opasnostima. Čak i ako nisam htjela priznati da je svijet opasno mjesto, znala sam da sam im morala reći da

takve stvari, kako bi ih bili svjesni - i tako se sačuvali od opasnosti.

P: Da li mi to trebamo reći ostalima?

A: Ne otkrivajte u javnosti. Inače bi mogli biti oteți.

To je bio razuman odgovor i sigurno nije sugerirao da su htjeli da mi idemo okolo i plašimo ljude. Bila sam znatiželjna o tzv “projektu” koji se spominje da će biti dovršen za oko 13 godina, (2007.) a za koje je ovaj izvor rekao da su uzete tolike strašne ljudske žrtve. Čak i ako je to bilo zlo biće, možda sam mogla dobiti dovoljno informacija - da mogu reći drugima i možda bi imalo smisla nekima od onih koji su više upoznati s takvim detaljima?

P: Koja je svrha tog projekta?

O: Novi život ovdje.

Budući da sam već bila formulirala ideju da se vanzemaljci hrane ljudskim emocijama, odlučila sam se za takvo test pitanje. Vanzemaljac koji se nama hrani bi vrlo vjerovatno to porekao, osim ako, kao što sam već pomislila, smo se sada sreli sa toliko tamnim bićem, kakvo nismo sreli do sada nikada prije.

P: Da li vanzemaljci koriste naše emocije i energije?

O: Korektno; i tijela također. Svake godine se na Zemlji uzma 10% više djece.

Nisu htjeli ostaviti tu temu. Bilo je previše strašno razmišljati o tome. Zašto su oni ponavljali nešto što me tako uzrujava? Bila sam malo zbunjena kao majka i potresenog glasa sam pitala:

P: Da li pate?

O: Neki.

P: Da li svi pate?

O: Neki.

P: Što se dešava s dušama? Da li je projekt isključivo fizičke prirode?

O: Fizički i duše se recikliraju.

P: Gdje idu duše?

O: Natrag ovamo, većinom.

P: Da li neke idu drugdje?

O: Neke idu na druge planete.

Opet, u slučaju da je ova monstruoza priča istinita, htjela sam detalje - nešto što bih mogla provjeriti.

P: Tko je odgovoran za taj projekt?

O: Konzorcij.

P: To je bolesno!

O: Bolesno je subjektivno.

P: Ali čitava stvar je toliko odvratna.

O: Mi razumijemo vaše osjećaje, ali nije sve prilagođeno vašoj perspektivi.

I sa tim odgovorom, shvatila sam da bi ono što su rekli, iako je zvučalo ludo, upravo moglo biti istina. Ali opet, kakvo biće nam govori takve istine?

P: Zašto se to dešava na Zemlji?

O: Karma.

P: Koja vrsta karme može ovo donijeti?

O: Atlantida.

Nisam znala što da mislim. Ali, opet tu je bila ta želja da saznam i naučim. Bila sam traumatizirana sa danom informacijom. Kako sam to mogla preraditi? Tokom godina sam postala toliko osjetljiva na patnje drugih, da sam morala gledati na drugu stranu ako smo bili prisiljeni proći blizu automobilske nesreće. Morala sam napustiti sobu ako je bila neka tužna priča na vijestima. Ako sam pročitala priču o bolesnom ili zlostavljanom djetetu, postala bih depresivna nekoliko dana nakon toga.

Imala sam svoje petoro ljubljene djece i postala sam neka vrsta majke svakom djetetu na planeti.

Moja djeca su moj život. Dakle, zašto su gurali ovu temu oko djece koja se uzimaju i na kojima se eksperimentira? Da li je to bilo smišljeno da mi se posebno naudi, da se tako osjećam loše, nebi li se to biće, tko god ono bilo, moglo hraniti na energiji moje patnje? Ili jesam li ja ovdje bila navođena naučiti nešto važno, nešto presudno za čitavo čovječanstvo?

Postojala je samo jedna stvar za napraviti: dobiti neke činjenice.

Mislila sam da će biti relativno jednostavna stvar na svijetu kupiti nekakav godišnjak i otkriti statistike o nestaloj djeci: koliko je nestalo, koliko uspješno su se vratili u svoje obitelji.

Ništa.

U redu, plan B. Nazvala sam par lokalnih agencija za provedbu zakona. Koji vladin odjel je držao takve statistike?

Slali su me iz jedne agencije u drugu i tako u krug.

Plan C? Nazvala sam par agencija i rekla da sam slobodni reporter koji radi jedan članak. U ovoj zemlji, to je pošten put da bi dobili informacije za javnost. Nikakve posebna ovlaštenja nisu obavezna.

Ali, nitko nije znao mnogo o izgubljenoj djeci.

Postoji nekoliko desetaka organizacija i agencija koje su posvećene “nestaloj i izrabljivanoj djeci.” Jedini problem je, još uvijek ne možete dobiti točne i jednostavne odgovore na jednostavno pitanje: koliko djece nestane svake godine i koliko se vrati sigurno i gdje je dokaz?

Gdje god da pogledate, dobijete drugačiji broj, međutim, tokom vremena, evoluirala je neka vrsta “standardne” slike.

Ali dobivanje bilo kakvog tvrdog dokaza sa statističkim podacima, koliko sam ja u mogućnosti reći - je nemoguće.

Nitko ne želi razgovarati o tome.

A ja sam pitala sebe: “Zašto?”

Štoviše, tokom tog tjedna traženja odgovora na ovaj određeni problem, počela sam dobivati osjećaj da nešto definitivno nije ispravno s ovim našim svijetom.

Nešto je strahovito krivo u ovom našem svijetu, a nitko to ne priznaje, a još manje govori o tome.

...

Dakle, to je činjenica...

Nešto je strahovito krivo u ovom našem svijetu, a nitko to ne priznaje, a još manje govori o tome.

ŠTO VI MISLITE, što se dešava sa svom ovom bez traga nestalom djecom!????

I da li vas ta činjenica uopće pogađa? Ili dira?

Tekst prenesen sa: <http://svjesnost.com/?p=47>

